ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2020. Випуск 61. Ч. 2. С. 383–393 Visnyk of the Lviv University. Series Chemistry. 2020. Issue 61. Pt. 2. P. 383–393

УДК 544.344.015.3+536.7+544.3

ТЕРМОДИНАМІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ СПОЛУКИ AgSnTe₂

М. Мороз^{1*}, П. Демченко¹, М. Прохоренко², С. Прохоренко², О. Перевізник¹, Б. Рудик³, Л. Соляк³, О. Решетняк¹

¹Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Кирила і Мефодія, 6, 79005 Львів, Україна;

²Національний університет "Львівська політехніка", вул. Степана Бандери, 12, 79013 Львів, Україна;

³Національний університет водного господарства та природокористування, вул. Соборна, 11, 33028 Рівне, Україна e-mail: m.v.moroz@nuwm.edu.ua

Методами рентгенівського фазового аналізу та електрорушійної сили виконано поділ концентраційного простору системи Ag–Sn–Te в частині Ag₂Te–SnTe–Te на окремі фазові області. Положення фазових областей Ag₂Te–SnTe–AgSnTe₂ та AgSnTe₂–SnTe–Te відносно точки срібла використано для написання рівнянь сумарних потенціал-визначальних реакцій розкладу та синтезу сполуки AgSnTe₂ за участю Ag, Ag₂Te, SnTe та Ag, SnTe, Te, відповідно. Потенціал-визначальні реакції виконано в електрохімічних комірках: (–) | C | Ag | TE | D | C (+), де C – струмові (графітові) електроди; Ag – електрод порівняння; TE – твердий електроліт з суперіонного Ag⁺-провідного скла Ag₂GeS₃; D – гетерофазна суміш з сполук та елементів у визначених фазових областях. На основі температурних залежностей EPC комірок розраховано стандартні термодинамічні функції сполуки AgSnTe₂ у фазових областях Ag₂Te–SnTe–AgSnTe₂ та SnTe–Te–AgSnTe₂.

Ключові слова: срібловмісні сполуки, фазові рівноваги, метод ЕРС, термодинамічні властивості, енергія Гіббса.

DOI: https://doi.org/10.30970/vch.6102.383

1. Вступ

Система Ag–Sn–Te є базовою основою більш складних систем Ag–Sn–Te–Sb, Ag–Sn–Te–Pb–Sb, Ag–Sn–Te–In–Pb, Ag–Sn–Te–Sb–Bi, сполуки та гетерофазні сплави яких належать до класу термоелектричних напівпровідникових матеріалів [1–6]. Відомості про фазовий склад поверхні ліквідусу системи Ag–Sn–Te, її субліквідусну та субсолідусну частини *T–х* простору містять праці [7–9]. Визначено існування єдиної потрійної фази змінного складу AgSnTe₂ (структурний тип NaCl, a = 0,604-0,610 нм) із статистичним розміщенням катіонів срібла та олова в октаедричних пустотах [7, 10]. Поверхня ліквідусу Ag–Sn–Te характеризується полем виділення AgSnTe₂, сформованим за участю трьох точок безваріантних процесів: L = Te + AgSnTe₂ + β-Ag₅Te₃ (*T*=609,9 K); L + SnTe = Te + AgSnTe₂ (*T*=633,0 K); L + SnTe = AgSnTe₂ + Ag₂Te (*T*=870,7 K) [9].

[©] Мороз М., Демченко П., Прохоренко М. та ін., 2020

Можливості експериментального дослідження T-х діаграм стану системи Ag-Sn-Te обмежені низькою термічною стійкістю проміжних фаз, кінетичними перешкодами досягнення стану термодинамічної рівноваги. Аналітичне моделювання фазового складу концентраційного простору систем Calphad методами грунтується на експериментальних даних про фазоутворення в окремих ділянках концентраційного простору та термодинамічних властивостях проміжних фаз [11, 12]. Відомості про термодинамічні властивості сполук досліджуваної системи є обмеженими і стосуються лише подвійних сполук [13]. Інформації про термодинамічні властивості сполуки AgSnTe₂ у фаховій літературі немає.

Мета нашої праці – визначити поділ концентраційного простору системи Ag-Sn-Te в частині Ag₂Te-SnTe-Te за участю сполуки AgSnTe₂ та розрахувати з використанням методу електрорушійної сили (EPC) її термодинамічні функції.

2. Матеріали та методика експерименту

2.1. Синтез сплавів

Для синтезу сплавів використовували хімічні елементи Ag, Sn та Te чистоти >99,99 мас. %. Сплави позитивних електродів електрохімічних комірок (ЕХК) отримували вакуумним плавленням сумішей елементів в ампулах із кварцового скла. Співвідношення елементів у сплавах позитивних електродів ЕХК визначено на основі рівнянь сумарних потенціал-визначальних реакцій, записаних за результатами поділу концентраційного простору систем на окремі фазові області. Для фазових областей Ag2Te-SnTe-AgSnTe2 та SnTe-Te-AgSnTe2 досліджуваної системи Ag-Sn-Те співвідношення елементів становило: Ag : Sn : Te = 3 : 2 : 4 та Ag : Sn : Te = 1:2:4, відповідно. Охолоджені до кімнатної температури зі швидкістю 2 К·хв-1 сплави подрібнювали в атмосфері аргону до розмірів ~5 мкм. Для подрібнення використовували агатову ступку. Вакуумну гомогенізацію дрібнодисперсної суміші фаз виконували при T=600 К впродовж семи днів. Охолоджені зі швидкістю 2 К \cdot хв⁻¹ до T = 300 К сплави використовували як позитивні електроди ЕХК. Фазовий склад синтезованих сплавів контролювали методом рентгенівського фазового аналізу (РФА): дифрактометр STOE STADI P, геометрія на проходження, Си Ка1-випромінювання, увігнутий монохроматор Ge (111) на первинному промені, 2θ/ω сканування. Для РФА використовували пакети програм STOE WinXPOW [14] та PowderCell [15], а також бази даних [16,17]. Кристалічну структуру фаз уточнювали методом Рітвельда з використанням функції профілю pseudoVoigt за допомогою програми FullProf.2k [18] з пакета програм FullProf Suite [19].

2.2. Схема установки для вимірювання ЕРС електрохімічних комірок

Вимірювання ЕРС електрохімічних комірок виконано в горизонтальній печі нагріву з внутрішнім діаметром 10 мм, із зовнішньою термоізоляцією 40 мм та горизонтальною ізотермічною зоною 80 мм, рис. 1.

Системою порівняння ЕХК слугувало порошкоподібне срібло. Товщина спресованого в комірку Ag становила 0,5 мм. Твердий електроліт (ТЕ) товщиною ~3 мм розміщали між системою порівняння та системою зразка товщиною ~4 мм. Як ТЕ використовували скло Ag₂GeS₃, яке є суто іонним провідником по катіонах срібла [20]. Порошкоподібні компоненти ЕХК запресовували під тиском $P = (1, 1 \pm 0, 1) \cdot 10^8$ Па в отвори діаметром 2 мм, виготовлені у фторопластовій основі, до густини $\rho = (0,93 \pm 0,02) \cdot \rho_0$, де ρ_0 – експериментально визначена густина литих сплавів. Для

384

усунення дефектів пластичної деформації зразків виконано п'ятиразове термічне циклювання ЕХК в інтервалі 400–500 К впродовж 48 год. Зміни значень ЕРС комірок у процесі ізотермічного відпалу пов'язані з зняттям напружень пластичної деформації в кристалах граток складових сполук ЕХК, зміні області існування фаз шляхом взаємної дифузії атомів.

Рис. 1. Схема твердотільної електрохімічної комірки для ЕРС вимірювань та її розміщення в печі нагріву: *1* – інертний (графітовий) електрод; *2* – система порівняння (Ag); *3* – твердий електроліт; *4* – система зразка; *5* – алюмінієвий екран; *6* – корок; *7* – трубка з кварцового скла; *8* – піч нагріву; *9* – фторопласт; *10* – струмові електроди; *11* – термопара

Fig. 1. Schematic experimental set up of the electrochemical cell for the EMF-measurements in a horizontal furnace: *1* – graphite electrode; *2* – reference system (Ag); *3* – solid electrolyte; *4* – sample system; *5* – aluminum cover; *6* – cork; *7* – quartz glass tube; *8* – furnace heater; *9* – fluoroplast matrix; *10* – current electrodes; *11* – thermocouple

Хромель-алюмелеву термопару розміщували у фторопластовій основі ЕХК у безпосередній близькості до системи зразка. Попередньо виконано градуювання термопари з температур плавлення таких хімічних елементів: In (429 K), Sn (505 K), Cd (594 K), Te (723 K), Sb (904 K), NaCl (1 074 K), Ge (1 209 K), Ag (1 236 K), Cu (1 357 K) [21]. Невелика відстань між електродами ЕХК (~1 см) дає можливість зменшити величину температурного градієнта в комірці. Відмінність у значеннях температури між двома електродами усували ручним калібруванням горизонтального положення комірки, а також розміщенням навколо фторопластової основи ЕХК екрана з алюмінію, як показано на рис. 1. Після калібрування комірки невизначеності температури та ЕРС не перевищували $\pm 0,5$ К та $\pm 0,1$ мВ, відповідно. За таких умов термоелектричними ефектами, зумовленими градієнтом температури усередині установки, нехтували. Задане значення температури в ЕХК підтримували електронним терморегулятором РЕПИД-2.

Зібрану ЕХК разом з алюмінієвим екраном поміщали в кварцову трубку з патрубками для входу та виходу газу. ЕРС вимірювання виконували в потоці сухого аргону чистотою 99,9 мас. % зі швидкістю 1 см³·хв⁻¹. Потік газу спрямовували від негативного до позитивного електродів ЕХК.

2.3. ЕРС вимірювання

Для вимірювання значень ЕРС комірок використовували цифровий вольтметр U7–9 з вхідним опором >10¹² Ом. ЕРС вимірювання виконували методом температурного титрування [22]. Суть цього методу полягає у визначенні постійного (рівноважного) значення ЕРС за заданої температури. Визначення рівноважних значень ЕРС проводили в режимі нагріву та охолодження комірок з кроком температур від 5 до 10 К за методикою, описаною в [23]. Рівновагу в ЕХК уважали досягнутою, коли значення ЕРС були постійними або їхні зміни (менше, ніж 0,1 мВ) осцилювали навколо середнього значення впродовж декількох годин. За постійної температури відмінності у значеннях ЕРС, отриманих під час нагріву та охолодження, не перевищували 0,1 %. Після короткого замикання впродовж ~5 с та/чи поляризації електрохімічної комірки елементом Вестона рівноважні значення ЕРС відтворювались за час, що не перевищува 2 год.

3. Результати досліджень та їх обговорення

386

Поділ концентраційного простору системи Ag–Sn–Te в околі потрійної сполуки AgSnTe₂ на окремі фазові області досліджено методами РФА та EPC і зображено на рис. 2. Як приклад, на рис. 3 наведено дифрактограми сполуки AgSnTe₂, а також практично двофазного сплаву AgSnTe₂+SnTe, що належить перерізу AgSnTe₂–SnTe. Уточнений параметр елементарної комірки для сполуки AgSnTe₂ (структурний тип NaCl, просторова група Fm–3m) a = 0,60531(4) нм добре узгоджується з даними праці [7].

Рис. 2. Фазові рівноваги системи Ag–Sn–Te в частині Ag₂Te–SnTe–Te при *T*≤550 К: *a* – лінії двофазних рівноваг; *б* – січна концентраційного простору. Цифри у квадратах відповідають номерам реакцій, записаних у тексті

Fig. 2 Phase equilibria of the Ag–Sn–Te system in the Ag₂Te–SnTe–Te part at $T \leq 550$ K: a – the line of two-phase equilibria; b – sections of concentration space. The numbers in squares correspond to the reaction numbers in the text

Згідно з [7], система Ag₂Te–SnTe є простою евтектичною. Отже, частину Ag₂Te–SnTe–Te поділено лініями двофазних рівноваг Ag₂Te–AgSnTe₂, SnTe–AgSnTe₂ та AgSnTe₂–Te поділено лініями двофазних рівноваг Ag₂Te–AgSnTe₂, SnTe–AgSnTe₂ та AgSnTe₂–Te на три фазові області: Ag₂Te–SnTe–AgSnTe₂, AgSnTe₂–SnTe–Te та AgSnTe₂–Ag₂Te–Te. Правильність поділу концентраційного простору системи на окремі фазові області додатково підтверджено методом EPC – при p, T =const, більш віддалена від точки срібла фазова область характеризується більшим значенням EPC [24].

Рис. 3. Експериментальна (кільця), теоретична (суцільна лінія) та різницева (унизу) дифрактограми зразків AgSnTe2 (сполука AgSnTe2) (a) та AgSnTe2+SnTe (1 – сполука AgSnTe₂ (79,1(9) ваг. %) та 2 – SnTe (20,9(4) ваг. %)) (б). Зразок також містить незначні домішки фази Ад10.6 Те7 Fig. 3. Experimental data (circles), calculated profile (solid line through the circles) and difference

curve (bottom solid line) of the X-ray powder patterns for the samples AgSnTe₂ (AgSnTe₂ compound) (a) and AgSnTe₂+SnTe (1 – AgSnTe₂ compound (79.1(9) wt. %) and 2 – SnTe (20.9(4) wt. %)) (δ). Sample also contains small traces of the Ag_{10.6}Te₇ phase

Зображений на рис. 2 поділ концентраційного простору системи Ag-Sn-Te дає можливість використати метод ЕРС [24] для розрахунку термодинамічних властивостей сполуки AgSnTe2 у двох фазових областях: Ag2Te-SnTe-AgSnTe2 (I) та AgSnTe₂–SnTe–Te (II).

Сумарні потенціал-визначальні реакції, схеми гальванічних комірок та електрохімічні процеси, що відповідають реакціям у фазових областях (I), (II), мають вигляд:

$$Ag + AgSnTe_2 = Ag_2Te + SnTe;$$
(1)

$$(-)C \mid Ag \mid cкло Ag_2GeS_3 \mid AgSn1e_2, Ag_21e, Sn1e \mid C(+);$$
 (A)
g = Ag⁺ + e⁻ – лівий напівелемент; (2)

 $Ag = Ag^+ + e^- - лівий напівелемент;$ $Ag^+ + e^- + AgSnTe_2 = Ag_2Te + SnTe - правий напівелемент;$ (3)

М. Мороз, П. Демченко, М. Прохоренко та ін. ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2020. Випуск 61. Ч. 2

$Ag + SnTe + Te = AgSnTe_2;$	(4)
(-)C Ag скло Ag ₂ GeS ₃ SnTe, Te, AgSnTe ₂ C(+);	(B)
$Ag = Ag^+ + e^ лівий напівелемент;$	(5)

 $Ag^+ + e^- + SnTe + Te = AgSnTe_2 - правий напівелемент.$ (6) 3 аналізу реакцій (1) та (4) бачимо, що в ЕХК (А) та (В) потенціал-визначальні

процеси реалізуються шляхом розпаду та синтезу сполуки AgSnTe₂, відповідно. Температурні залежності ЕРС електрохімічних комірок (А) та (В) зображено на рис. 4, а відповідні числові значення наведено в табл. 1.

Рис. 4. Температурні залежності ЕРС комірок (A) – 1 та (B) – 2Fig. 4. The temperature dependences of EMF of the ECCS (A) – 1 and (B) – 2

Таблиця 1

Виміряні значення температури (*T*) та ЕРС (*E*) електрохімічних комірок (A), (B) та значення $\Delta E = E - E_{\text{posp}}$, де E_{posp} – величини електрорушійних сил, розраховані за рівняннями (7) та (8) *Table 1*

The measured temperatures (T) and EMF (E) of the electrochemical cells (A) and (B), and values
of $\Delta E = E - E_{\text{calc}}$, where E_{calc} is calculated using Eqs. (7) and (8)

Т	$E(\mathbf{A})$	$\Delta E(\mathbf{A})$	<i>E</i> (B)	$\Delta E(\mathbf{B})$	Т	$E(\mathbf{A})$	$\Delta E(\mathbf{A})$	<i>E</i> (B)	$\Delta E(\mathbf{B})$
К мВ			K			мВ			
467,4	238,72	0,01	262,58	0,03	501,9	245,89	-0,11	269,91	-0,08
472,4	239,80	0,03	263,61	-0,02	506,8	247,01	-0,03	270,98	-0,07
477,3	240,78	-0,02	264,72	0,03	511,7	248,14	0,07	272,12	0,02
482,2	241,83	-0,01	265,69	-0,05	516,6	249,13	0,02	273,11	-0,05
487,1	242,86	-0,01	266,91	0,11	521,5	250,09	-0,05	274,28	0,07
492,1	243,95	0,02	267,87	-0,01	526,4	251,22	0,04	275,32	0,05
497,0	244,93	-0,04	268,95	0,02					

Знайдені методом найменших квадратів відповідні лінійні рівняння, за умови, що зміна теплоємності реакцій $\Delta_r C_p$ є постійною та дорівнює нулю [22, 23], мають такий вигляд:

$$E(A)/MB = (139,93\pm0,36) + (211,34\pm0,73) \cdot 10^{-3}T/K, \qquad 468 \le T/K \le 526.$$
(7)
$$E(B)/MB = (161,79\pm0,44) + (215,58\pm0,88) \cdot 10^{-3}T/K, \qquad 468 \le T/K \le 526.$$
(8)

388

М. Мороз, П. Демченко, М. Прохоренко та ін.

Верхню та нижню межі температурного інтервалу вимірювань визначено лінійними та відтворюваними залежностями E(T) в циклах нагрів-охолодження комірок.

Енергію Гіббса $(\Delta_{\mathbf{r}} \mathbf{G})$, ентальпію $(\Delta_{\mathbf{r}} \mathbf{H})$ та ентропію $(\Delta_{\mathbf{r}} \mathbf{S})$ реакцій (1) та (4) розраховано за формулами:

$$\Delta_{\mathbf{r}} \mathbf{G} = -\mathbf{n} \mathbf{F} \mathbf{E} \; ; \tag{9}$$

$$\Delta_{\mathbf{r}} \mathbf{H} = -\mathbf{n} \mathbf{F} \left[\mathbf{E} - (\mathbf{d} \mathbf{E} / \mathbf{d} \mathbf{T}) \mathbf{T} \right]; \tag{10}$$

$$\Delta_{\mathbf{r}} S = n F (dE / dT), \qquad (11)$$

де n = 1 - кількість електронів, що беруть участь в реакціях (1) та (4);F = 96485,3 Кл·моль⁻¹ – число Фарадея; <math>E - EPC електрохімічних комірок.

Ураховуючи рівняння (9)–(11), розраховані термодинамічні функції реакцій (1) та (4) в стандартному стані (T=298 К та p=10⁵ Па) наведено в табл. 2.

Таблиця 2

Значення стандартних термодинамічних функції реакцій (A) та (B)

Table 2

Standard thermodynamic values of the reactions (A) and (B)

Реакція	$-\Delta_{r}G^{\circ}$	$-\Delta_{r}H^{\circ}$	$\Delta_{r}S^{\circ}$
	кДж·м	Дж∙моль ^{−1} •К ^{−1}	
(1)	19,58±0,15	13,50±0,14	20,39±0,07
(4)	21,81±0,19	15,61±0,18	20,80±0,08

Енергія Гіббса та ентропія реакцій (1), (4) пов'язані з енергією Гіббса та ентропією сполук та елементів співвідношеннями:

$$\Delta_{r(A)}G^{\circ} = \Delta_{f}G^{\circ}_{Ag_{2}Te} + \Delta_{f}G^{\circ}_{SnTe} - \Delta_{f}G^{\circ}_{AgSnTe_{2}}; \qquad (12)$$

$$\Delta_{r(\mathsf{B})}G^{\circ} = \Delta_{f}G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_{2}} - \Delta_{f}G^{\circ}_{\mathsf{SnTe}}; \qquad (13)$$

$$\Delta_{r(A)}S^{\circ} = S^{\circ}_{Ag_{2}Te} + S^{\circ}_{SnTe} - S^{\circ}_{Ag} - S^{\circ}_{AgSnTe_{2}}; \qquad (14)$$

$$\Delta_{r(\mathsf{B})}S^{\circ} = S^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} - S^{\circ}_{\mathsf{Ag}} - S^{\circ}_{\mathsf{SnTe}} - S^{\circ}_{\mathsf{Te}} \,. \tag{15}$$

3 рівнянь (12)–(15) отримаємо:

$$\Delta_f \boldsymbol{G}_{\mathsf{AgSnTe}_2}^{\circ} = \Delta_f \boldsymbol{G}_{\mathsf{Ag}_2 \mathsf{Te}}^{\circ} + \Delta_f \boldsymbol{G}_{\mathsf{SnTe}}^{\circ} - \Delta_{r(\mathsf{A})} \boldsymbol{G}^{\circ}; \qquad (16)$$

$$\Delta_f G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} = \Delta_f G^{\circ}_{\mathsf{SnTe}} + \Delta_{r(\mathsf{B})} G^{\circ}; \qquad (17)$$

$$S^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} = S^{\circ}_{\mathsf{Ag}_2\mathsf{Te}} + S^{\circ}_{\mathsf{SnTe}} - S^{\circ}_{\mathsf{Ag}} - \Delta_{r(\mathsf{A})}S^{\circ}; \qquad (18)$$

$$S^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} = S^{\circ}_{\mathsf{Ag}} + S^{\circ}_{\mathsf{SnTe}} + S^{\circ}_{\mathsf{Te}} + \Delta_{r(\mathsf{B})}S^{\circ}.$$
(19)

Ентропію утворення сполуки AgSnTe₂ розраховано за формулою:

$$\Delta_f S^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} = S^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} - S^{\circ}_{\mathsf{Ag}} - S^{\circ}_{\mathsf{Sn}} - 2S^{\circ}_{\mathsf{Te}} .$$
⁽²⁰⁾

Беручи до уваги рівняння (9)–(11), (16)–(20), дані про термодинамічні властивості елементів Ag, Sn, Te [13] та сполук Ag₂Te [25], SnTe [13], розраховано значення термодинамічних функцій сполуки AgSnTe₂ у фазових областях (I) та (II). Отримані значення наведено в табл. 3.

Таблиця З

Table 3

Стандартні термодинамічні властивості фаз системи Ag-Sn-Te

Фаза	$-\Delta_f G^\circ$	$-\Delta_f H^\circ$	S°	Література	
	кДж∙моль ⁻¹		Дж·моль ⁻¹ ·К ⁻¹		
Ag	-	-	42,677	[13]	
Sn	—	—	51,195	[13]	
Te	-	—	49,497	[13]	
SnTe	61,716	61,923	99,998	[13]	
Ag ₂ Te	38,77±1,93	26,01±1,86	177,65±6,01	[25]	
AgSnTe ₂ *	80,91±2,64	74,44±2,89	214,58±6,78	Наші дані	
AgSnTe ₂ **	83,52±2,71	77.53 ± 2.97	212,97±6,93	Наші дані	

Standard thermodynamic properties of selected phases in the Ag-Sn-Te system

* Фазова область (I).

** Фазова область (II).

Ураховуючи отримані дані, температурні залежності енергії Гіббса, утворення сполуки AgSnTe₂ у фазових областях (I) та (II) описують рівняння:

$$\Delta_f G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} / (\kappa Дж \cdot \text{моль}^{-1}) = -(74,41\pm2,89) - (21,71\pm0,82) \cdot 10^{-3} T/\text{K};$$
 (21)

$$\Delta_f G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}} / (\kappa Дж \cdot \text{моль}^{-1}) = -(77,53\pm2,97) - (20,11\pm0,76) \cdot 10^{-3} T/K.$$
 (22)

З рівнянь (21) і (22) бачимо, що значення ентальпійних та ентропійних доданків енергії Гіббса сполуки AgSnTe₂ у фазових областях (I) та (II) відрізняються. Зазначені відмінності обумовлені різною природою дефектів твердих розчинів на основі кристалічної гратки сполуки AgSnTe₂, рівноважної в зазначених фазових областях. Водночас, розраховані значення енергії Гіббса AgSnTe₂ є практично однаковими (в межах похибок експерименту) (табл. 3). Це означає, що область твердого розчину на основі потрійної сполуки є незначною.

4. Висновки

Експериментальними методами виконано триангуляцію системи Ag–Sn–Te в частині Ag₂Te–SnTe–Te. Методом EPC, з використанням твердотільного Ag⁺-провідного електроліту, розраховано значення термодинамічних функцій сполуки AgSnTe₂. Рівняння температурних залежностей енергії Гіббса сполуки AgSnTe₂ у фазових областях Ag₂Te–SnTe–AgSnTe₂ та SnTe–Te–AgSnTe₂ мають вигляд:

$$\Delta_f G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} / (\kappa Дж \cdot \text{моль}^{-1}) = -(74,41\pm2,89) - (21,71\pm0,82) \cdot 10^{-3} T/\text{K};$$

 $\Delta_f G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_2} / (\kappa Дж \cdot \text{моль}^{-1}) = -(77,53\pm2,97) - (20,11\pm0,76) \cdot 10^{-3} T/\text{K}.$

Однакові в межах похибки експерименту значення енергії Гіббса у двох фазових областях характеризують AgSnTe₂ як фазу з незначною областю гомогенності. Розраховані значення термодинамічних функцій сполуки AgSnTe₂ можуть бути використані для моделювання Calphad методами рівноважних фазових діаграм чотириелементних систем на основі Ag–Sn–Te.

5. Подяки

Роботу частково виконано в рамках держбюджетної теми № 0119U002208.

- Rogacheva E. I. Non-stoichiometry and properties of ternary semiconductor phases of variable composition based on IV–VI compounds // J. Phys. Chem. Solids. 2005. Vol. 66. P. 2104–2111. DOI: https://doi.org/10.1016/j.jpcs.2005.10.066
- Androulakis J., Pcionek R., Quarez E., Do J.-H., Kong H., Palchik O., Uher C., D'Angelo J. J., Short J., Hogan T., Kanatzidis M. G. Coexistence of Large Thermopower and Degenerate Doping in the Nanostructured Material Ag_{0.85}SnSb_{1.15}Te₃ // Chem. Mater. 2006. Vol. 18. P. 4719–4721. DOI: https://doi.org/10.1021/cm061151p
- Kulbachinskii V. A. Kaminskii A. Yu. Tarasov P. M. Lostak P. Fermi surface and thermoelectric power of (Bi_{1-x}Sb_x)₂Te₃ mixed crystals // Phys. Solid State. 2006. Vol. 48. P. 833–840. DOI: https://doi.org/10.1134/S1063783406050040
- Liao C.-N., Huang Y.-C. Effect of Ag addition in Sn on growth of SnTe compound during reaction between molten solder and tellurium // J. Mater. Res. 2010. Vol. 25. P. 391–395. DOI: https://doi.org/10.1557/JMR.2010.0040
- Wu J., Yang J., Zhang H., Zhang J., Feng S., Liu M., Peng J., Zhu W., Zou T. Fabrication of Ag–Sn–Sb–Te based thermoelectric materials by MA-PAS and their properties // J. Alloys Compd. 2010. Vol. 507. P. 167–171. DOI: https://doi.org/10.1016/j.jallcom.2010.07.146
- Mashadieva L. F., Kevser J. O., Aliev I. I., Yusibov Y. A., Tagiyev D. B., Aliev Z. S., Babanly M. B. Phase Equilibria in the Ag₂Te–SnTe–Sb₂Te₃ System and Thermodynamic Properties of the (2SnTe)_{1-x} (AgSbTe₂)_x Solid Solution // J. Phase Equilib. Diffus. 2017. Vol. 38. P. 603–614. DOI: https://doi.org/10.1007/s11669-017-0583-2
- 7. *Hahn H., Schulze H.* Über eine kubische Ag–Sn–Te–Phase, Naturwissenschaften. 1964. Vol. 51. P. 534–534. DOI: https://doi.org/10.1007/BF00601444
- Blachnik R., Gather B. Mischungen von GeTe, SnTe und PbTe MIT Ag₂Te lin beitrag zur klärung der konstitution der ternären Ag–IVb–Te systeme (IVb = Ge, Sn, Pb) // J. Less-Common Met. 1978. Vol. 60. P. 25–32. DOI: https://doi.org/10.1016/0022-5088(78)90086-3
- Chang J., Chen S., Chiu K., Wu H., Chen J. Liquidus Projection of the Ag–Sn–Te Ternary System // Metall. Mater. Trans. A. 2014. Vol. 45. P. 3728–3740. DOI: https://doi.org/10.1007/s11661-014-2318-x
- Gorochov M. O. Description de deux nouvelles solutions solides: Ag_xSn_{1-x}Te et Ag_xSn_{1-x}Se // Seances Acad. Sci. Ser. C. 1968. Vol. 266. P. 1059–1062.
- Ipser H., Mikula A., Katayama I. Overview: The emf method as a source of experimental thermodynamic data // Calphad. 2010. Vol. 34. P. 271–278. DOI: https://doi.org/10.1016/j.calphad.2010.05.001
- Kroupa A. Modelling of phase diagrams and thermodynamic properties using Calphad method – Development of thermodynamic databases // Comput. Mater. Sci. 2013. Vol. 66. P. 3–13. DOI: https://doi.org/10.1016/j.commatsci.2012.02.003
- 13. Barin I. Thermochemical data of pure substance. VCH: Weinheim, 1995. 1885 p.
- 14. Diffractometer Stoe WinXPOW, Version 3.03 (2010) Stoe Cie GmbH Darmstadt.
- 15. *Kraus W., Nolze G.* POWDER CELL a program for the representation and manipulation of crystal structures and calculation of the resulting X-ray powder patterns // J. Appl. Crystallogr. 1996. Vol. 29. P. 301–303.
- 16. *Downs R. T., Hall-Wallace M.* The American Mineralogist crystal structure database // Am. Mineral. 2003. Vol. 88(1). P. 247–250.

- 17. *Villars P., Cenzual K.* Pearson's Crystal Data: Crystal Structure Database for Inorganic Compounds, Release 2014/15 // ASM International, Ohio, USA, 2014. 1283 p.
- 18. *Rodriguez-Carvajal J.* Recent developments of the program FULLPROF // IUCr Commission on Powder Diffraction Newsletter. 2001. Vol. 26. P. 12–19.
- 19. *Roisnel T., Rodriguez-Carvajal J.* WinPLOTR: a Windows tool for powder diffraction patterns analysis // Mater. Sci. Forum. 2001. Vol. 378–381. P. 118–123.
- Robinel E., Carette B., Ribes M. Silver sulfide based glasses (I): glass forming regions, structure and ionic conduction of glasses in GeS₂–Ag₂S and GeS₂–Ag₂S–AgI systems // J. Non-Cryst. Solids. 1983. Vol. 57. P. 49–58. DOI: https://doi.org/10.1016/0022-3093(83)90407-6
- 21. *Preston-Thomas H.* The International Temperature Scale of 1990 (ITS-90) // Metrologia. 1990. Vol. 27. P. 3–10. DOI: https://doi.org/10.1088/0026-1394/27/1/002
- Osadchii E. G., Echmaeva E. A. The system Ag–Au–Se: Phase relations below 405 K and determination of standard thermodynamic properties of selenides by solidstate galvanic cell technique // Am. Mineral. 2007. Vol. 92. P. 640–647. DOI: https://doi.org/10.2138/am.2007.2209
- Osadchii E. G., Rappo O. A. Determination of standard thermodynamic properties of sulfides in the Ag–Au–S system by means of a solid-state galvanic cell // Am. Mineral. 2004. Vol. 84. P. 1405–1410. DOI: https://doi.org/10.2138/am-2004-1007
- Babanly M., Yusibov Y., Babanly N. The EMF method with solid-state electrolyte in the thermodynamic investigation of ternary copper and silver chalcogenides. In: S. Kara (Ed.), Electromotive force and measurement in several systems. InTech. 2011. P. 57–78. DOI: https://doi.org/10.5772/28934
- 25. *Tesfaye F., Taskinen P., Aspiala M., Feng D.* Experimental thermodynamic study of intermetallic phases in the binary Ag–Te system by an improved EMF method // Intermetallics. 2013. Vol. 34. P. 56–62. DOI: https://doi.org/10.1016/j.intermet.2012.10.009

THERMODYNAMIC PROPERTIES OF THE AgSnTe₂ COMPOUND

M. Moroz^{1*}, P. Demchenko¹, M. Prokhorenko², S. Prokhorenko², O. Pereviznyk¹, B. Rudyk³, L. Solyak³, O. Reshetnyak¹

> ¹Ivan Franko National University of Lviv, Kyrylo i Mefodiy Str., 6, 79005 Lviv, Ukraine;

²Lviv Polytechnic National University, Stepana Bandery Str., 12, 79013 Lviv, Ukraine;

³National University of Water and Environmental Engineering, Soborna Str., 11, 33028 Rivne, Ukraine e-mail: m.v.moroz@nuwm.edu.ua

The phase equilibria of the Ag–Sn–Te system in the Ag₂Te–SnTe–Te part were investigated by the X-ray and electromotive force method. The spatial location of the established phase regions Ag₂Te–SnTe–AgSnTe₂ and AgSnTe₂–SnTe–Te relative to composition of Ag were used to express the chemical reactions of decomposition and synthesis of the AgSnTe₂ compound with the participation Ag, Ag₂Te, SnTe and Ag, SnTe, Te, respectively.

392

The potential-forming reactions were performed by applying electrochemical cells (–) C | Ag | Ag₂GeS₃ glass | D | C (+), where C is graphite, Ag is a reference electrode, Ag₂GeS₃-glass is the fast purely Ag⁺ ions conducting electrolyte, and D is an three-element equilibrium mixture of phases (the right electrode). Components of the electrochemical cells in powder form were pressed at 10^8 Pa through a 2 mm diameter hole arranged in the fluoroplast matrix up to density $\rho = (0.93 \pm 0.02) \cdot \rho_0$, where ρ_0 is the experimentally determined density of cast samples. Five-fold thermal cycling of the cells in the temperature range of 400–500 K was performed to eliminate possible defects due to plastic deformation during sample pressing. The linear dependences of the EMF of cells with positive electrodes of the Ag₂Te–SnTe–AgSnTe₂ and SnTe–Te–AgSnTe₂ phase regions were obtained in the temperature range of 468–526 K. EMF data were used to calculate the Gibbs energy of formation of the AgSnTe₂ compound in the Ag₂Te–SnTe–AgSnTe₂ and AgSnTe₂–SnTe–Te phase regions, respectively:

 $\Delta_{f} G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_{2}} / (kJ \cdot mol^{-1}) = -(74.41 \pm 2.89) - (21.71 \pm 0.82) \cdot 10^{-3} T / K;$ $\Delta_{f} G^{\circ}_{\mathsf{AgSnTe}_{2}} / (kJ \cdot mol^{-1}) = -(77.53 \pm 2.97) - (20.11 \pm 0.76) \cdot 10^{-3} T / K.$

The calculated Gibbs energy of the ternary compound in both phase regions are consistent, which indicates that region of the solid solution based on AgSnTe₂ compound is narrow. Determined in this work standard thermodynamic functions of the ternary compound can be used for modeling of the T-x diagrams of the Ag–Sn–Te system.

Keywords: Silver–based phases, Phase equilibria, Thermodynamic properties, EMF method, Gibbs energy.

Стаття надійшла до редколегії 01.11.2019 Прийнята до друку 19.02.2020